

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο Ματωμένες γειονιές-27

- Με την αποχή των Φιλελευθέρων, οι πρόσφατες εκλογές ήταν μια παρωδία. Ψήφισαν 230.000 σε σύγκριση με τις εκλογές του Μάη που ψήφισαν 730.000. Η νέα βουλή δεν αντιπροσωπεύει ούτε τη μειοψηφία των πολιτών. Οι εκλογές έχουν χάσει το νόημά τους. Είναι έκδηλη η κατάλυση του πολιτεύματος της χώρας, πρόσθεσε ο Στέλιος.

- Με πρωθυπουργό τον μπαμπόγερο Σκουλούδη είναι κωμική η κατάσταση. Ο Δημήτριος Ράλλης δεν διστάζει να λέει: «Είμαι εβδομήντα ετών και δεν είδα θέαμα αστεϊότερον εις την ζωή μου από τον Σκουλούδη ως Πρωθυπουργόν».

- Με άλλα λόγια, Πέτρο έχουμε την πλήρη αναβίωση της ολιγαρχίας, σχολίασε ο Ηρακλής.

- Δυστυχώς. Το κράτος κυβερνείται από ιδιοτελείς και κοντόφθαλμους καιροσκόπους. Οι Αγγλογάλλοι θεωρούν τον Κωνσταντίνο παντοδύναμο και προσπαθούν να τον προσελκύσουν με το μέρος τους. Δεν συμβουλευονται πλέον το Βενιζέλο.

- Πώς θα εξελιχθεί η κατάσταση;

- Δύσκολα να προβλέψει κανείς, Νικήτα. Ο Βενιζέλος πίστευε και πιστεύει ότι ο βασιλιάς Κωνσταντίνος σύντομα θα καταλάβει ότι η αφοσίωσή του στον Κάιζερ θα βλάψει την Ελλάδα και τον Ελληνισμό και θ' αλλάξει γνώμη. Εγώ προσωπικά δεν θεωρώ το βασιλιά ικανό για κάτι τέτοιο. Το πρόβλημα για την Ελλάδα είναι η Βουλγαρία που εποφθαλμεί τη Μακεδονία και η Τουρκία που εποφθαλμεί τα ανατολικά νησιά μας καθώς και τα εκατομμύρια Έλληνες που ζουν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και διώκονται. Νομίζω ότι η Ελλάδα πρέπει να υπερασπίσει τα εθνικά της συμφέροντα.

- Δεν περιμέναμε να βρούμε έτσι τα πράγματα. Νομίζαμε ότι ο Βενιζέλος με το βασιλιά είχαν λύσει τις διαφορές τους και μας κάλεσαν να υπερασπίσουμε την πατρίδα. Τώρα είναι σα να μας εκπαιδεύουν να πολεμήσουμε τους βενιζελικούς.

- Έχεις δίκιο, Αριστείδη. Όμως η στρατιωτική εκπαίδευσή σας δίνει τα εφόδια να πολεμήσετε για την πατρίδα όταν χρειαστεί. Κάνετε, λοιπόν, υπομονή. Είναι τόσο ρευστή η κατάσταση, συμβούλεψε ο κυρδάσκαλος.

- Ε, λεβέντες. Για πιάστε κάνα κλέφτικο τραγούδι να εγκαρδιωθούμε, φώναξε ο καπετάν Ροκάκης.

Χαμογέλασε ο Νικήτας και άρχισε να τραγουδάει:

Στα Τρίκορφα μες στην κορφή, Κολοκοτρώνης πολεμεί.

Μες στα Τρίκορφα στη ράχη πάει το αίμα σαν αυλάκι.

Κολοκοτρώνης φώναξε κι ούλος ο κόσμος

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος τον Απρίλιο του 1932, τέσσερα χρόνια προτού αφήσει την τελευταία του πνοή στο Παρίσι, εξόριστος και έχοντας ερήμην καταδικαστεί σε θάνατο.

*τρόμαξε,
το Νικητάρά φωνάζει και τους Τούρκους
τους τρομάζει.*

*Πού 'σαι, μωρέ Νικητάρά, που 'χουν τα
πόδια σου φτερά;
Μες στους κάμπους πας κοιμάσαι και τους
Τούρκους δε φοβάσαι...*

Ο Αριστείδης έβγαλε τη φλογέρα του και τον συνόδεψε. Μπήκαν όλοι στο μεράκι και σιγοτραγουδούσαν. Συνάμα ακούστηκε και το κλαρίνο του Σωκράτη. Ο Αριστείδης με το Νικήτα ενθουσιάστηκαν που έπαιζε τόσο ωραίο κλαρίνο.

- Βρε, τσίφτη, πότε το 'μαθες;

- Στ' όνειρό μου, είπε ο Σωκράτης χαμογελώντας και πρόσθεσε. Θα το κάψουμε του χρόνου στο πανηγύρι. Θέλω όμως μια χάρη. Να γράψετε τα τραγούδια του χωριού σ' ένα τετράδιο και να μου τα φυλάξετε. Ο μπαμπάς μου δεν τα ξέρει όλα.

- Με μεγάλη μας χαρά, είπαν με μια φωνή.

*

Τους είχε λείψει το χωριό, μολονότι δεν είχαν φύγει για πολύ καιρό. Επέστρεφαν διαφορετικοί. Ένωσαν σα να είχε σπάσει κάτι μέσα τους. Τους είχε πληγώσει η τραχύτητα και η αλαζονική συμπεριφορά των αξιωματικών καθώς και η αντιβενιζελική κατήχηση που έσταζε φαρμάκι. «Με αυτούς τους ανθρώπους θα πολεμήσουμε για τη λευτεριά της πατρίδας;» αναρωτιόντουσαν. Παρήγορη η θαλπωρή και η αγάπη των δικών τους. Έμειναν έκπληκτοι με την τρανή υποδοχή που τους έκαναν. «Έχουν κύρος οι στρατιωτικές μας στολές, Αριστείδη», είπε ο Νικήτας χαμογελώντας.

Η Στράταινα, πρώην Φιλομήλα, κρατούσε το Νικήτα στην αγκαλιά της κατασυγκινημένη.

- Ηρέμησε, μάνα, όλα καλά. Η κουμπάρα

σου στέλνει καλούδια.

- Να μην ξαναφύγεις, Νικήτα μου. Μου πήρε η ξενιτιά τ' αδέρφια σου. Να μην πάρει και σένα ο πόλεμος, παιδάκι μου. Έχει ρημάξει το σπιτικό μας. Δεν αντέχω πια η κακομοίρα.

- Δεν αποφασίζω εγώ, μάνα.

Την παραμονή των Χριστουγέννων, οι χιονοφιλάδες έπεφταν αφράτες-αφράτες. Τακτοποίησαν το σφαγμένο γουρούνη και το κρέμασαν από την κόρδα. «Έλα, Νικήτα, να πάμε να κόψουμε μερικές κλάρες πουνάρι για τα πρόβατα. Μπορεί να μας κλείσει μέσα το χιόνι αύριο», είπε ο γερο-Ντίνος ο Ιπποκράτης.

Η χαραυγή βρήκε το χωριό κωμένο στο χιόνι. Οι Αηδονοχωρίτες άνοιγαν μονοπάτια με τα φτυάρια για να κυκλοφορούν. Ντινγκ-ντανγκ, Ντονγκ-ντανγκ! η καμπάνα. Έπαιρναν όλοι τον ανήφορο για την εκκλησία κουκουλωμένοι με κάπες και γιουρντιά. Προσκυνούσαν, άναβαν κεριά στα μανουάλια και έπαιρναν τις συνηθισμένες τους θέσεις. Οι νεοσύλλεκτοι, που είχαν έρθει με άδεια, στέκονταν στην αριστερή μεριά κοντά στο ψαλτήρι και τραβούσαν την προσοχή όλων. Οι στρατιωτικές τους στολές με τα γυαλισμένα κουπιά και οι αρβύλες προκαλούσαν δέος και θαυμασμό. Ήταν οι πολεμιστές που θα πολεμούσαν για την πατρίδα και θα τους προστάτευαν. Τα βλέμματα όλων έπεφταν και στο μικρό Παντελή. Φορούσε την καινούρια μάλλινη ναυτική στολή, και στεκόταν δίπλα στον πατέρα του που έψελνε. Η στολή τόνιζε την ομορφιά του ογουρόμαλλου μελαχρινού παιδιού. Τον καμάρωναν οι δικοί του και τον ζήλευαν τα άλλα παιδιά. Η μάνα του η Σταυρούλα του είχε κρεμάσει διπλά φυλαχτάρια.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Ο Βενιζέλος πίστευε και πιστεύει ότι ο βασιλιάς Κωνσταντίνος σύντομα θα καταλάβει ότι η αφοσίωσή του στον Κάιζερ θα βλάψει την Ελλάδα και τον Ελληνισμό και θ' αλλάξει γνώμη.